

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-03-69-T
Datum: 21. mart 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM I

U sastavu: sudija Alphons Orié, predsedavajući
sudija Michèle Picard
sudija Elizabeth Gwaunza

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 21. marta 2012. godine

TUŽILAC

protiv

**JOVICE STANIŠIĆA
FRANKA SIMATOVIĆA**

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU STANIŠIĆEVE ODBRANE ZA PONOVRNO
RAZMATRANJE ODLUKE PO ZAHTEVU STANIŠIĆEVE ODBRANE ZA
ODOBRENJE ULAGANJA ŽALBE NA SMERNICE O PRIHVATANJU
DOKUMENATA KOJE JE TUŽILAŠTVO PREDLOŽILO KAO DOKAZE
TOKOM IZVOĐENJA DOKAZA ODBRANE I OBRAZLOŽENJE RANIJIH
ODLUKA O PRIHVATANJU TIH DOKUMENATA**

Tužilaštvo

g. Dermot Groome

Branioci Jovice Stanišić

g. Wayne Jordash
g. Scott Martin

Branioci Franka Simatovića

g. Mihajlo Bakrač
g. Vladimir Petrović

I. ISTORIJAT POSTUPKA I ARGUMENTACIJA STRANA

1. Dana 19. oktobra 2011. godine, Veće je donelo “Odluku po Zahtevu Stanišićeve odbrane za odobrenje ulaganja žalbe na Smernice o prihvatanju dokumenata koje je tužilaštvo predložilo kao dokaze tokom izvođenja dokaza odbrane i obrazloženje ranijih odluka o prihvatanju tih dokumenata” (dalje u tekstu: Odluka po zahtevu za ulaganje žalbe), kojom je odbilo dotični zahtev za odobrenje za ulaganje žalbe, zaveden 2. septembra 2011. godine.¹

2. Dana 22. novembra 2011. godine, Stanišićeva odbrana je od Veća zatražila da ponovo razmotri svoju Odluku po zahtevu za ulaganje žalbe (dalje u tekstu: Zahtev za ponovno razmatranje), tvrdeći da je Veće pogrešilo kad je zaključilo da “Opšte smernice ne mogu biti predmet žalbe same po sebi jer se njima ne odlučuje ni po kakvom postojećem ili konkretnom sporu”.² Kako tvrdi Stanišićeva odbrana, osim ako Veće nije uvelo novi kriterijum za prihvatanje novih dokaza, opšte smernice iz Odluke Veća od 26. avgusta 2011. godine (dalje u tekstu: Smernice i obrazloženje)³ primenjene su prilikom prihvatanja dokaza pre nego što je Veće donelo svoju Odluku po zahtevu za ulaganje žalbe, pa se iz tog razloga na njih može uložiti žalba.⁴

3. Drugo, Stanišićeva odbrana tvrdi da je Veće pogrešilo u tumačenju pravila 73(B) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), pošto uslov Veća da se mora “nepobitno i promptno pokazati da *će* novi dokazi u znatnoj mjeri uticati na ishod suđenja, podriiva smisao i svrhu pravila 73(B)”.⁵

4. Treće, Stanišićeva odbrana tvrdi da je Veće pogrešno izračunalo ukupan broj prigovora odbrane koji se tiču kriterijuma za prihvatanje dokaza koji je Žalbeno veće

¹ Odluku po Zahtevu Stanišićeve odbrane za odobrenje ulaganja žalbe na Smernice o prihvatanju dokumenata koje je tužilaštvo predložilo kao dokaze tokom izvođenja dokaza odbrane i obrazloženje ranijih odluka o prihvatanju tih dokumenata, 19. oktobar 2011. godine; Zahtev Stanišićeve odbrane za odobrenje za ulaganje žalbe na Smernice Pretresnog veća o prihvatanju u spis dokumenata koje je tužilaštvo predložilo kao dokaze tokom izvođenja dokaza odbrane i obrazloženje ranijih odluka o prihvatanju tih dokumenata, 2. septembar 2011. godine.

² Zahtev za ponovno razmatranje, par. 7.

³ Smernice o prihvatanju u spis dokumenata koje je tužilaštvo predložilo kao dokaze tokom izvođenja dokaza odbrane i obrazloženje ranijih odluka o prihvatanju tih dokumenata, 26. avgust 2011. godine.

⁴ Zahtev za ponovno razmatranje, par. 8.

⁵ Zahtev za ponovno razmatranje, par. 12.

Prevod

utvrdilo u predmetu *Tužilac protiv Prlića i drugih* (dalje u tekstu: prigovor u vezi s kriterijumom iz predmeta *Prlić*).⁶

5. Dana 6. decembra 2011. godine, tužilaštvo je odgovorilo na Zahtev za ponovno razmatranje (dalje u tekstu: Odgovor tužilaštva),⁷ pri čemu nije zauzelo stav, već je od Veća zatražilo da u svojim razmatranjima uzme u obzir podneske iz Odgovora tužilaštva.⁸ *Inter alia*, tužilaštvo tvrdi da Stanišićeva odbrana, u suštini, osporava odluku Veća o uvrštavanju dokumenata u spis, umesto da ospori odluku Veća da ne dozvoli žalbu na te odluke. Tužilaštvo tvrdi da bi u ovakvom slučaju primerenije pravno sredstvo bio “zahtev za ponovno razmatranje odluka o prihvatanju izvesnih spornih dokumenata, uz objašnjenje toga kakva se štete nanosi optuženom prihvatanjem svakog od tih dokumenata”.⁹

II. MERODAVNO PRAVO

6. Pretresno veće ima diskreciono ovlašćenje da ponovo razmotri neku raniju odluku ako je pokazana očigledna greška u rezonovanju ili ako postoje okolnosti koje opravdavaju ponovno razmatranje kako bi se sprečila nepravda. U takve okolnosti spadaju nove činjenice ili novi argumenti.¹⁰

III. DISKUSIJA

7. Stanišićeva odbrana tvrdi da je Veće napravilo tri očigledne greške u rezonovanju.¹¹ Prvo, Stanišićeva odbrana osporava zaključak Veća da opšte smernice, sadržane u Smernicama i Obrazloženju, ne mogu biti predmet žalbe jer prema njima nije

⁶ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR73.14, Odluka po Interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog vijeća o predočavanju dokumenata tužioca tokom unakrsnog ispitivanja svjedoka odbrane, 26. februar 2009. godine.

⁷ Odgovor tužilaštva na Zahtev Stanišićeve odbrane za ponovno razmatranje odluke Veća da ne dozvoli ulaganje žalbe na Smernice i Obrazloženje o korišćenju i prihvatanju u spis dokumenata tokom izvođenja dokaza odbrane, 6. decembar 2011. godine.

⁸ Odgovor tužilaštva par. 2.

⁹ Odgovor tužilaštva par. 8.

¹⁰ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR73.16, Odluka po Interlokutornoj žalbi Jadranka Prlića na odluku po zahtjevu Prličeve odbrane za preispitivanje odluke u vezi s prihvatanjem dokumentarnih dokaza, 3. novembar 2009. godine, par. 18; *Tužilac protiv Stanislava Galića*, predmet br. IT-98-29-A, Odluka po Zahtjevu odbrane za preispitivanje, 16. jul 2004. godine, str. 2.

¹¹ Zahtev za ponovno razmatranje, par. 6.

Prevod

odlučivano ni u kakvom postojećem ili konkretnom sporu.¹² Veće napominje da se Smernice i Obrazloženja sastoje od dva dela. U prvom delu su date opšte smernice za strane u postupku u vezi s predlaganjem dokaza od strane tužilaštva tokom unakrsnog ispitivanja svedoka odbrane (dalje u tekstu: Opšte smernice).¹³ U drugom delu daje se obrazloženje nekih od prethodnih odluka Veća kojima su u spis uvršćeni dokumenti na koje je odbrana uložila prigovor u vezi s kriterijumom iz predmeta *Prlić* i za koje je Veće i najavilo da će ih naknadno obrazložiti (dalje u tekstu: Obrazloženje).¹⁴ Ova razlika između Opštih smernica i Obrazloženja dalje je pojašnjena u Odluci po zahtevu za ulaganje žalbe, gde je, između ostalog, navedeno da je “svojstvena priroda smernica da se odnose na buduće korišćenje i podnošenje dokumenata od strane tužilaštva tokom unakrsnog ispitivanja svedoka odbrane”.¹⁵ Dakle, namera je bila pomoći stranama u postupku da razumeju pristup Veća predlaganju dokaza od strane tužilaštva tokom unakrsnog ispitivanja svedoka odbrane, nakon završetka izvođenja dokaza tužilaštva. Na osnovu prethodno navedenih razloga Veće konstatuje da u njegovom zaključku nema nikakve očigledne greške u rezonovanju i, na osnovu navoda Stanišićeve odbrane, ne vidi da postoje okolnosti koje opravdavaju ponovno razmatranje kako bi se sprečila nepravda.

8. Drugo, Stanišićeva odbrana tvrdi da je Veće napravilo očiglednu grešku u rezonovanju u svom tumačenju pravila 73(B) Pravilnika. Prema tvrđenju Stanišićeve odbrane, dok je kriterijum za odobravanje ulaganja žalbe iz pravila 73(B) Pravilnika vezan za to da li se odluka koju treba doneti tiče pitanja koje *bi* u znatnoj meri moglo da utiče na ishod suđenja, dotle je Veće, očigledno, zaključilo da taj kriterijum nije bio zadovoljen jer ono za dotične dokumente nije bilo u mogućnosti da utvrdi da li “*će* [oni] u znatnoj meri uticati na ishod suđenja”.¹⁶ Veće ističe da je pravilo 73(B) u celosti citirano u paragrafu 5 Odluke po zahtevu za ulaganje žalbe. Pored toga, Veće je objasnilo da nije bilo u mogućnosti da oceni koja težina će biti pridana dokumentima na koje se odnosi Obrazloženje, sve do konačne ocene celokupnih dokaza.¹⁷ Da li *će* uvrštavanje

¹² Zahtev za ponovno razmatranje, par. 7.

¹³ Smernice i Obrazloženje, par. 7-15.

¹⁴ Smernice i Obrazloženje, par. 16; v. i Odluka po zahtevu za ulaganje žalbe, par. 10; T. 13099.

¹⁵ Odluka po zahtevu za ulaganje žalbe, par. 9.

¹⁶ Zahtev za ponovno razmatranje, par. 10, naglasak dodat; Odluka po zahtevu za ulaganje žalbe, par. 12(a). Veće napominje da u njegovoj Odluci po zahtevu za ulaganje žalbe postoji tipografska greška, pa su dva paragrafa označena brojem “12”. Veće će zato ove paragrafe nazivati paragrafima “12a” i “12b”, po redu pojavljivanja.

¹⁷ Odluka po zahtevu za ulaganje žalbe, par. 12(a).

Prevod

dokumenata u spis u znatnoj meri uticati na ishod suđenja, ili da li *bi* ono uticalo, jednako je nemoguće predvideti. Veće je do ovog svog zaključka došlo podrobno razmotrivši prvi kriterijum pravila 73(B) Pravilnika i ne konstatuje da je u svom tumačenju tog pravila napravilo očiglednu grešku u rezonovanju. Pored toga, Veće ne vidi nikakve okolnosti koje opravdavaju ponovno razmatranje kako bi se sprečila nepravda.

9. Treće, Stanišićeva odbrana tvrdi da je Veće napravilo očiglednu grešku u rezonovanju kad je izračunalo da je ona prigovor u vezi s kriterijumom iz predmeta *Prlić* iznela u vezi sa samo tri dokumenta. Tvrdnja Stanišićeve odbrane svodi se na to da Veće nije napravilo razliku između dokumenata koji su uvršćeni u dokaze i dokumenata označenih radi identifikacije, jer bi inače ukupan broj osporenih dokumenata bio bi mnogo veći.¹⁸ Ne može se zaključiti da je Veće u Odluci po zahtevu za ulaganje žalbe napravilo očiglednu grešku u rezonovanju kad je napravilo razliku između dokumenata uvršćenih u spis i dokumenata označenih radi identifikacije. Stanišićeva odbrana tvrdi da su u ovom predmetu “dokumenti označeni radi identifikacije gotovo bez izuzetka uvršćeni u spis”.¹⁹ Veće smatra da to nije relevantno, pošto označavanje nekog dokumenta radi identifikacije nužno zahteva da Veće u kasnijoj fazi donese odluku kako bi se taj dokument mogao uvrstiti u spis ili ne. U vreme donošenja Odluke po zahtevu za ulaganje žalbe nije odlučivano o prihvatanju dokumenata označenih radi identifikacije. Odluka po zahtevu za ulaganje žalbe ticala se samo odluka o uvrštavanju u spis dokumenata uprkos prigovoru u vezi s kriterijumom iz predmeta *Prlić*, to jest odluka za koje je Veće najavilo da će ih obrazložiti naknadno. To se odnosilo na tri odluke.²⁰ Iz prethodno navedenih razloga, Veće zaključuje da nije napravilo očiglednu grešku u broju dokumenata na koji je uložen prigovor u vezi s kriterijumom u predmetu *Prlić*. Takođe, iz navoda Stanišićeve odbrane, Veće ne vidi da postoje okolnosti koje opravdavaju ponovno razmatranje kako bi se sprečila nepravda.

¹⁸ Zahtev za ponovno razmatranje, par. 18. Veće napominje da i Dodatak A i Dodatak B sadrže spiskove dokumenata koji su, u vreme Odluke po zahtevu za ulaganje žalbe, bili označeni radi identifikacije, s izuzetkom četiri dokumenta koji su u to vreme bili uvršćeni u spis. Tri od tih dokumenata su predmet Obrazloženja u Smernicama i Obrazloženju (P3005, P3006 i P3007), a što se tiče četvrtog dokumenta (P2985), Stanišićeva odbrana je najpre uložila prigovor na njegovo uvrštavanje u spis, da bi kasnije odustala od tog prigovora (T. 12094).

¹⁹ Zahtev za ponovno razmatranje, par. 13.

²⁰ Veće prihvata da je Stanišićeva odbrana možda želela da uloži “generalni prigovor” na sve dokumente koje je tužilaštvo predložilo za vreme ispitivanja svedoka odbrane (T. 13112), ali to ne menja mišljenje Veća da se Obrazloženje odnosilo na tri dokumenta konkretno navedena u Odluci po zahtevu za ulaganje žalbe, pošto je Veće najavilo naknadno obrazloženje jedino o tim odlukama.

*Prevod***IV. DISPOZITIV**

10. Iz gorenavedenih razloga, Veće je **ODBIJA** Zahtev za ponovno razmatranje.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je merodavna engleska verzija.

/potpis na originalu/
sudija Alphons Orié,
predsedavajući

Dana 21. marta 2012. godine
U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodno suda]